

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
PEDAGOGICKÁ FAKULTA
Katedra informačních technologií a technické výchovy

POSUDEK OPONENTA BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení autora: **Jan Spilka**
Studijní program: B7507 Specializace v pedagogice
Studijní obor: Informační technologie se zaměřením na vzdělávání
Název tématu práce: Digitální fotografie a její aplikace ve školním vzdělávání
Rok odevzdání: 2021

I. Základní náležitosti listinné podoby práce:

Předkládaná bakalářská práce má rozsah 66 stran vlastního textu, dále obsahuje rozsáhlý seznam použitých zdrojů a seznam obrázků. Z formálního hlediska obsahuje práce požadované náležitosti.

II. Obsah a odborná úroveň práce:

Cíle práce jsou vymezeny hned v úvodu práce a stejně jako zvolené metody korespondují se zadáním práce. Struktura práce je však značně nevyvážená z hlediska rozsahu a hloubky textu jednotlivých kapitol. Ačkoli nese práce pojem *vzdělávání* ve svém názvu a do oblasti vzdělávání či výuky jsou zaměřeny veškeré body zadání, setkáme se s tímto pojmem poprvé až v šesté kapitole na straně 63.

Prvních pět kapitol práce je věnováno charakteristice technických a kvalitativních aspektů digitální fotografie a její postprodukce, ovšem naprosto bez přihlédnutí k jejich použití ve školním vzdělávání (viz. zadání, bod 2). V této části nelze autorovi upřít jistý přehled v řešené problematice a nadšení pro digitální fotografii, které je z textu patrné, nese s sebou však mnohdy opomenutí definovat základní pojmy (např. clonové číslo a světelnost), u kterých jsou představena pouze jejich technická řešení a důsledky různého nastavení, nikoli však jejich podstata.

Po faktické stránce se autor rovněž často dopouští jistých zjednodušení, nepřesností či vyloženě nesprávných tvrzení, která nejsou podložena žádným informačním zdrojem, nebo je zdroj vybrán nevhodně. Typickým příkladem nevhodného zdroje může být např. expoziční trojúhelník (s. 12) o který je opřena struktura následujících kapitol, ačkoliv obsahuje na vodorovné ose zrnitost fotografického materiálu, která je u digitální fotografie irelevantní.

S přechodem z analogové k digitální fotografii souvisí i další sporná tvrzení autora, kde např. na s. 34 uvádí, že "*Proměnlivá ohnisková vzdálenost u analogových objektivů neexistovala.*", nebo podobná tvrzení ohledně automatického ostření na s. 49.

V šesté kapitole nazvané *Digitální fotografie v rámci vzdělávání* autor naznačuje některé možnosti využití digitální fotografie ve výuce a na základě stručné analýzy RVP je konkretizuje z hlediska vyučovacího předmětu a stupně školy. Celá kapitola (celkem 3 strany textu) však působí pouze jako nástin prvotních nápadů bez vazby na předchozí text či použití jakýchkoliv informačních zdrojů.

Sedmá kapitola práce přináší výsledky provedeného dotazníkového šetření mezi žáky a studenty. Zpracování dotazů je provedeno vcelku přehledně, mnohdy zde však chybí účel položení dotazu a jeho vyhodnocení a využití v další práci. Šetření by snad mohlo být solidním východiskem pro návrh možností využití digitální fotografie ve škole, muselo by pak ale logicky být zařazeno mnohem dříve.

Rychlé vyhodnocení avizovaných strukturovaných rozhovorů s učiteli je uvedeno v úvodu závěrečné kapitoly, která má, soudě dle jejího názvu, přinést doporučení pro školní praxi. Bohužel podobně jako v šesté kapitole je zde problematika rozpracována velmi povrchně, jako by autorovi ve finálové rovině došly síly, či čas.

III. Výsledky a přínos práce

Přínosem práce, mělo být dle bodu 5 zadání *Vytvořit sadu doporučení pro vhodné použití digitální fotografie ve výuce se zaměřením na žáka a na učitele*. Tento záměr nebyl z mého pohledu naplněn, nebo jen velmi povrchně (viz předchozí bod).

IV. Zpracování

Text práce je na velmi solidní úrovni, typografické a stylistické nedostatky či překlipy se objevují velmi zřídka. Celkově je text čtivý, v některých částech vedený spíše jako zájmový blog, či fotografická příručka, což může být způsobeno povahou použitých informačních zdrojů. Z odborného hlediska je patrná dostatečná orientace autora v problematice, v některých místech se však dopouští zbytečných nepřesností. Použitý poznámkový a citační aparát je konzistentní a v souladu s platnými předpisy zejména v teoretické části práce.

V. Celková úroveň práce:

Práce má velmi zajímavé a neustále aktuální téma. Kvalita a hloubka obsahu je však velmi nevyvážená a nerespektuje jednotlivé body zadání práce. Očekávaný přínos práce je tak ve výsledku minimální. Z těchto důvodů **práci nedoporučuji uznat jako práci bakalářskou.**

V Praze dne 9. 9. 2021

.....

PhDr. Josef Procházka, Ph.D.